

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van

Succulenta

Jaargang 8 nummer 10, oktober 2023

Titanopsis hugo-schlechteri uit collectie Ben foto Ben

Gekocht ELK 10-11 september 2021

Afdeling
Nijmegen

succulenta

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
voorzitter th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg 06-30426230
penningmeester johannajongekrijg@gmail.com

Riet Maessen 024 – 3440425
secretaris rietmaessen@xs4all.nl

REDACTIE NOVIOCACTUM

Ben Groen 06– 50996256
 legroen28@gmail.com

Contributie: € 20,- per jaar (huisgenootleden € 10,- per jaar)

Bankrekening NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of

T. Heijnsdijk

Bijeenkomsten:

Wijkcentrum De Schakel, Archimedesstraat 9, 6533 MA Nijmegen

De 2de dinsdag in de maand behalve juni-augustus. Aanvang 19.30 precies.

Agenda

Op dinsdag 10 oktober komt Andre van Zuijlen met een voordracht over Mexico

Op dinsdag 14 november Theo Heijnsdijk met ABC van vetplanten en cactussen (vervolg)

Redactioneel

Europese Landen Conferentie

Vanaf 1966 wordt jaarlijks dé bijeenkomst voor succulentenliefhebbers, -kwekers en handelaren in deze planten gehouden. Georganiseerd door mensen uit Duitsland, België en Nederland heette dat de eerste jaren de Drie Landen Conferentie (3LK). In 1980 werd de officiële naam Europese Landen Conferentie (ELK). Dit jaar was alweer de 57ste editie, sinds 1989 georganiseerd in Corsendonk Duinse Polders in Blankenberge. De editie van 2023 viel op 8,9 en 10 september. Er zijn vier talen gangbaar, Frans, Duits, Engels en Nederlands. De lezingen worden ook in deze talen gehouden. Dit jaar een Engelstalige lezing over cactussen in Zuid- West USA en een Duitstalige voordracht over cactussen in Zuid-Amerika. De Nederlandstalige lezing behandelde Melocactussen en van Midden- en Zuid-Amerika. Een Fransman sloot de serie af met Conophytum en Lithops. Maar de hoofdmoot is toch de plantenbeurs die ieder jaar in een grote tent en het conferentieoord worden gehouden. Van heinde en verre komen kwekers en handelaren naar Blankenberge om hun producten aan te bieden. Ik ben er nu voor het tweede jaar geweest en het valt op hoe divers het aanbod is. Heel veel cactussen in soorten en maten en vetplanten van alle mogelijke families. De succulentenliefhebber gaat naar deze beurs voor zeldzaamheden die tot dan onvindbaar waren. De standhouders kun je aanspreken over planten die je zoekt en wie weet heeft hij/zij een tip. Het aanbod wisselt elk jaar, dus voor iets wat dit jaar er niet is, komt er volgend jaar een nieuwe kans. Er zijn handelaren uit Tsjechië, Duitsland, Frankrijk, Nederland, België, Spanje, Denemarken, Verenigd Koninkrijk, Zuid-Afrika, Japan, Italië en Slowakije. In 1 1/2 dag nog steeds niet alles gezien, elke ronde weer bijzonder spul gespot. En weer teveel gekocht, waar laten we het. Voor de lezers van Noviocactum is de ELK een aanrader als je nog niet geweest bent.

De tent waarin het grootste deel van de plantenbeurs wordt gehouden

De plantenmarkt in een zaal van Corsendonk Duinse Polders

Van de voorpagina

Titanopsis hugo-schlechteri (Tischer) Dinter & Schwantes

Z. Sukkulentenk. iii. 30 (1927)

Familie: Aizoaceae

Synoniemen

Mesembryanthemum hugo-schlechteri Tischer

Verrucifera hugo-schlechteri (Tischer) N.E.Br.

Titanopsis hugo-schlechteri is is een prachtige bladsucculent, net als de 5 andere soorten van het geslacht *Titanopsis*. De naam *Titanopsis* stamt van het Grieks *titanos* = kalk en *opsis* betekent uiterlijk. De soorten komen in drie gescheiden gebieden voor in Namibië, de Noordkaapprovincie en het noorden van centraal Zuid-Afrika. Dit is een van de weinige geslachten die de voorkeur geven aan alkalische bodem; ze groeien voornamelijk op kalkrotsen en zijn bijna geheel bedekt door grijs-witte en anders gekleurde wratten en korsten op de bladeren. Deze camouflage maakt de planten vrijwel onzichtbaar voor het ongeoefende oog in het droge seizoen. Vanwege dit uiterlijk zijn het geliefde planten in collecties, de meest bekende en gekweekte soort is *Titanopsis calcarea*. De planten moeten in de winter droog gehouden worden.

Titanopsis hugo-schlechteri inheems in Groot Namaqualand, Namibia

Verslag bijeenkomst 12 september 2023.
Spreker Wiebe Bosma :reis Madagaskar deel2.

Theo verwelkomt de aanwezigen leden maar in het bijzonder de spreker van deze avond Wiebe Bosma. Ook is Willem van der Mooren aanwezig die graag onze bijeenkomst eens wil bij wonen. Hij woont in de buurt van het wijkcentrum en had van deze avonden gehoord. Er is een afmelding van Lieda. Als Wiebe begint laat hij eerst nog eens de kaart van Madagaskar zien en de uitgestippelde rit. Vanavond is het vervolg van zijn reis. Deel 1, voor wie het nog eens wil nalezen het staat te lezen in ons afdelingsblad van oktober 2020.

Dit gedeelte begint een stuk zuidelijk van de hoofdstad Antananarivo en dan verder zuidwaarts naar Toliara, zelfde weg terug en dan westwaarts richting kust en een beetje noordwaarts, en weer terug. Zoals eerder beschreven, reisde hij even alleen, daarna kwam Bob Potter erbij en later nog Leo van der Hoeve (onlangs overleden).

Hij begint met zijn cliffhanger: een stapelia: *Stapelianthus decaryi* (Wiebes specialiteit).

Hierna houdt het niet op met prachtige foto's over de flora en fauna, de mensen, de landschappen van Madagaskar. Voor mij ook een feest van herkenning.

Ik heb heel wat plantennamen genoteerd: *Euphorbia horombense* (lijkt op milii), *Pachypodium horombense* met zijn typische bloem (foto).

Veel kalanchoe- en aloesoorten komen voorbij op het scherm.

Dan het nationale park Isalo in met gids: als eerste zien we een zonedauw soort, die zou je daar niet zo verwachten. Een paar parende wandelende takken (natuurlijk door de gids op gewezen). *Pachypodium rosulatum* var *gracilis* (foto) en *Kalanchoe synsepala* (mooi grijs meteen donkerbruine rand). *Ceropegia dimorpha* is een soort waarbij het groeiend en bloeiende deel een heel andere verschijningsvorm heeft en een prachtig bloemetje produceert (zie foto).

Pachypodium rosulatum var *gracilis*

Ten zuiden van Toliara een bijzondere kalanchoe: *Kalanchoe grandidieri* met fraaie paarse bloeiwijze en de dwergplant *Euphorbia tulearensis* met prachtige blaadjes (foto).

Na het passeren van de Steenbokskeerkring ontmoeten ze de *Alluaudia comosa*, de boomvormige *Euphorbia enterophora* en veel boomvormige aloë's. En natuurlijk ook de baobabs!!
Na onze pauze gaat Wiebe verder: hun rit gaat nu noordwaarts naar het plaatsje Miandrivazo en natuurlijk bezoeken ze dan ook de beroemde allee des baobabs.
In het park Kirindy ontmoeten ze het grootste inheemse roofdier van Madagaskar: de fossa !!

En bij een avondrondeleiding met gids nog meer typische dieren van Madagaskar zoals diverse lemuren en een Madagaskar hop.

De beroemde Tsingy komt ook nog voorbij: deze zeer steile rotswanden zijn door erosie weg geërodeerd en waar de euphorbia verticaal groeit en ook de Pachypodium menabeum Tsingy en wordt ook de ijsvogel (er is water!!) gespot.

In het park zelf blijven ze 2 nachten en dan opnieuw naar de laan van de baobabs in Morondava.

En daar bij zonsondergang natuurlijk prachtige foto's gemaakt.

De alleen in dit park voortkomende Aloë isaloensis (foto).

Verder zuidwaarts richting Toliara: Euphorbia primulifolia met eerst de bloei en daarna pas bladvorming (ondergrondse knol). Een Synanchum genoemd naar Walter Rauh. Wiebe noemt hierbij de 2 prachtige boeken die Walter Rauh over Madagaskar heeft geschreven.

Dan op fotojacht naar een bidsprinkhaan....

Een mooi blauwe palm die alleen op dit eiland voorkomt: de Bismarckia nobilis. Een stamvormende aloë (Aloe divaricata). Een bloeiende Pachypodium lamerei die veel commercieel gekweekt wordt.

Dan een heremietkreeft met geleende schelp. Een stuk verder op hun reis komen ze mangrovebossen tegen. Zeer belangrijk voor de visstand.

Nog vele mooie foto's volgen. Niet alles genoteerd natuurlijk. Diverse aloë's o.a. Aloë capitatae.

De enige van nature voorkomende cactus: de rhipsalis. Gevolgd weer door prachtige landschappen, stadjes, hoteltuinen, rijstvelden.

In twee lezingen heeft Wiebe een mooi beeld geschetst van dit grote eiland. Hij is er 3 weken geweest maar dit omvat nog maar een klein gedeelte van Madagaskar. Volgens zijn zeggen moet hij nog 2 reizen maken van elk 3 weken.

Riet

Partner van....

Koets

Tijdens het jaarlijkse uitstapje en de eerste kasbezoeken in de zomermaanden komt regelmatig de vraag terug: gaan jullie in september naar de ELK in Blankenberge, of moeten jullie er nog even over nadenken? En: wie rijdt met wie, wie wordt de chauffeur?

Op vrijdagochtend 8 september 2023 rijden Ben en Johanna onze oprit op. Onder de koffie worden we het eens: Ben rijdt en de enorme dozen boeken die de partner moet meenemen voor allerlei boekkopers vinden een plek achterin de laadbak. Het past precies. Wij nestelen ons op de riante zitplaatsen op de achterbank. Je voelt je toch een beetje Maxima, je wordt gereden en de auto voelt een beetje als een koets zoevend over de weg. De chauffeur, soms gezellig meepratend (dat gebeurt denk ik niet in de officiële Koninklijke auto) rijdt ons veilig naar de bestemming: de internationale beurs. In de auto merk je dat de verwachting, de spanning naargelang we dichterbij Blankenberge komen, een beetje toeneemt. Lijstjes voor aankopen zijn gemaakt. De partner van wil hier niks van weten. Zijn slogan is: "ik ben nergens op uit, ik zie wel".

Als fremdganger word ik in Brugge afgezet, op tijd voor de film. Daar begint mijn programma.

Later, hoewel de app ratelde vrij snel, begreep ik pas hoe moeilijk het was om Brugge **uit** te komen. Een bus die ...nou ja, een paar maal hoorde het ik verhaal en de spanning daarin was voelbaar.

Heeft u weleens **alleen** in een bioscoop zaal gezeten? Nou dat overkwam mij. Lege felrode stoelen omringden mij en gaven me een ietwat unheimisch gevoel.

De film, een levensverhaal met steeds wisselende levensfasen door elkaar gefilmd riep verwarring op en droeg niet bij aan een heel gezellig uitje. Het boeiende van de film zat vooral in de verfilming van prachtige locaties en de smaakvolle inrichting van de diverse huizen.

Na mijn warme bustocht troffen we elkaar weer in de hal van ons hotel. De opgetogen gezichten en vrolijke stemming behoeften eigenlijk niet mijn vraag: "Hoe was het, nog iets bijzonders gevonden, veel mensen gesproken, was het warm in de tent? " De tevredenheid was alom aanwezig.

Gelukkig hadden we gereserveerd en konden we vanaf 20 uur(!) met zijn vieren aan de maaltijd. De sfeer was gezellig tot een klein incidentje, een confrontatie van Johanna met een hard stukje brood. De kies overleefde het niet helemaal. Balen, werk aan de winkel voor de tandarts. De wandeling terug naar het hotel was heerlijk, een zwoele zomeravond aan zee.

Zaterdag werd opnieuw met veel zin vertrokken naar de beurs. Want "Die plant wil ik nog zien, dat boek ga ik toch misschien kopen, die persoon wil ik nog even spreken"

..... Kortom nog veel te doen.

Ben en Johanna in geanimeerd gesprek

Als partner van liep ik op mijn gemak door de zaal en de tent. Gelukkig was het ondanks het mooie weer niet extra warm in de tent. Werd vriendelijk begroet door bekenden en een praatje hier, een praatje daar was het ook voor mij de moeite waard. IK zag dat er ook genetwerkt werd.

Mijn partner kreeg het aanbod om kennis te maken met een mogelijke nieuwe auteur voor artikelen in het landelijk tijdschrift.

Nieuwe (en oude) auteurs zijn natuurlijk altijd welkom begreep ik van hem. Rondlopend keek ik alleen naar planten waarvan de vorm me opvielen. **Een** plant sprong eruit: groen met rode pluimen. Ik stond er een tijd naar te kijken

mysterie rode pluimen opgelost

Vervolgens trok de zee, het strand en de duinen. Pootje baaien en in de schaduw van een duinpan

Terug naar het terras waar de anderen zich bij me voegden en het uiteindelijk tijd werd voor de terugtocht. Ik nestelde me weer op de achterbank en viel tevreden in slaap. De partner, de (geweldige) chauffeur en zijn partner praatten gezellig na. Veilig thuis namen we afscheid van een leuk weekend vol cactus- en andere vetplantverhalen en van elkaar...

Loes